

душата ѝ подозрение спрѣмо мене. Мислейки, че азъ я пренебрегвамъ заради други, наранена дълбоко въ своята женска амбиция и гордостъ, тя направи това, което често и въ писмо по-рано предъ менъ се канѣше да направи, за да даде едно удовлетворение на себе си, а може би и да ми отмъсти.

Това е самата истина и, азъ мисля, че приложенитѣ писма достатъчно я уясняватъ, сждете сами дали това е било у нея едно »нормално, законно чувство« или едно болезнено състояние, което е могло да я доведе до такава постъпка.

Като улика, че азъ съмъ убиецъ, се използва и това, че съмъ билъ революционеръ и че, следователно, и лесно съмъ могълъ да посегна на своя и чуждия животъ«. Азъ протестирамъ, дето Окр. сждъ си позволява да се занимава съ моята революционна дейность. Ако съмъ ходилъ въ Македония, правилъ съмъ го да изпълня единъ дългъ и нѣма да се намери даже едно куче въ поробената земя, което да засвидетелствува, че съмъ убилъ нѣкого — не! че съмъ присѣствалъ на нѣкое убийство или, даже, че съмъ говорилъ за убийство на когото и да е. Моята дейность въ Македония бѣ чисто агитационна. Колкото се отнася до намереното въ кѣщата ми оръжие, ще кажа, че по нѣкога се е случвало да има у мене и човалъ бомби. Азъ бѣхъ времененъ задграниченъ представителъ на Македонската организация и всички тия нѣща бѣха нейни.

Думитѣ, които Д-ръ Червенъ Ивановъ твърди, че съмъ казалъ на Лора преди венчаването си, ги приемамъ за истински, макаръ и да не ги помня. Ако може да се прави аргументъ и отъ тия съвсемъ естествени любовни клетви и то 2 год. преди случката, съгласенъ съмъ, тѣ да се считатъ като улика срещу мене. Господа сждии, когато ще преценявате въ състояние ли е била Лора да извърши такава постъпка, имайте предъ видъ писмата, които прилагамъ... Колко често я намираха настроения да се махне отъ хората да се махне отъ свѣта! Съ мисълта за смъртта тя бѣ свикнала толкозъ, че чувстваше нѣкаква сладостъ.